

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/120/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010599
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujeřík
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419010599.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fujeříkom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.01.2020 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

X. Q., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom Ž.
XXX/XX, Huncovce, okres Kežmarok, t. č. ÚVV Prešov,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 13.05.2019 v čase okolo 08.30 hod. v príbytku, ktorý sa nachádza v spodnej časti rómskej osady bez samostatného popisného čísla na Ž. ulici a ktorý je prihlásený pod jednotným číslom XXX/XX, v obci Huncovce, okres Kežmarok, kričal pod vplyvom alkoholu po rómsky na H. Č., ktorá prišla na návštevu, že má odísť preč, pretože chce súložiť so svojou sestrou, L. Q., ktorá sa nachádzala pri peci s malým dieťaťom na rukách a varila, pričom vyhnať H. von z príbytku, následne chytil L. Q. zo zadnej strany, stiahol jej spodné oblečenie po kolená, chytil ju za prsia a držal ju za ústa aby nekričala a ťahal ju za vlasy, aby sa nemohla brániť, pričom keď znova vošla H. do príbytku, tak na ňu zakričal, nech zoberie dieťa, lebo chce súložiť so svojou sestrou, na ktorú vulgárne kričal, aby mu dala zasúložiť, lebo ju zabije, následne ju hodil na posteľ, vyzliekal si nohavice aj trenírky, pričom ho L. udrela drevom a utekala k svojej babke, bývajúcej v hornej časti rómskej osady, kde počas toho ju naháňal a opäť vulgárne kričal, že ju zabije a budú mať pohlavný styk, ju pri dome, kde býva F. Z., teda za maringotkou občianskej poriadkovej služby znova chytil, udrel ju do oblasti ľavého oka a znova sa ju snažil násilím donútiť k súložiu, pričom mu znova utiekla a ukryla sa v príbytku svojej babky kde sa nachádzala aj jej teta H. Č., uzatvorili sa dnu a nepustili ho dnu, následne prišiel k príbytku svojej babky a začal do dverí hádzať kamene a vulgárne kričal, nech pustia L. von, pretože chce pohlavný styk,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle násilím donútiť ženu k súložiu a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,
- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu ktorého sa dopustil v úmysle vykonať súlož so súrodencom, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

č í m s p á c h a l

- zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin súlože medzi príbuznými podľa § 203 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 199 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona u k l a d á obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 24.10.2019 obžalobu pod sp. zn. Pv 285/19/7703-59 na obžalovaného X. Q. pre skutok, ktorý mal obžalovaný spáchať tak, že dňa 13.05.2019 v čase okolo 08.30 hod. v príbytku, ktorý sa nachádza v spodnej časti rómskej osady bez samostatného popisného čísla na Ž. Y. a ktorý je prihlásený pod jednotným číslom XXX/XX, v obci Huncovce, okres Kežmarok, kričal pod vplyvom alkoholu po rómsky na H. Č., ktorá prišla na návštevu, že má odísť preč, pretože chce súložiť so svojou sestrou, L. Q., ktorá sa nachádzala pri peci s malým dieťaťom na rukách a varila, pričom vyhnal H. von z príbytku, následne chytil L. Q. zo zadnej strany, stiahol jej spodné oblečenie po kolená, chytil ju za prsia a držal ju za ústa aby nekričala a ťahal ju za vlasy, aby sa nemohla brániť, pričom keď znova vošla H. Č. do príbytku, tak na ňu zakričal, nech zoberie dieťa, lebo chce súložiť so svojou sestrou, na ktorú vulgárne kričal, aby mu dala zasúložiť, lebo ju zabije, následne ju hodil na posteľ, vyzliekal si nohavice aj trenírky, pričom ho L. udrela drevom a utekala k svojej babke, bývajúcej v hornej časti rómskej osady, kde počas toho ju naháňal a opäť vulgárne kričal, že ju zabije a budú mať pohlavný styk, ju pri dome, kde býva F. Z., teda za maringotkou občianskej poriadkovej služby znova chytil, udrel ju do oblasti ľavého oka a znova sa ju snažil znásilniť, pričom mu znova utiekla a ukryla sa v príbytku svojej babky kde sa nachádzala aj jej teta H. Č.Á., uzatvorili sa dnu a nepustili ho dnu, následne prišiel k príbytku svojej babky a začal do dverí hádzať kamene a vulgárne kričal, nech pustia L. von, pretože chce pohlavný styk, pričom tento skutok prokurátorka právne kvalifikovala ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a zároveň ako prečin súlože medzi príbuznými podľa § 203 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný X. Q. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.11.2019 po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátorky kladie za vinu. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, prehraním DVD záznamu o výsluchu svedkyne - poškodenej, výsluchom znalcov, oboznámením obsahu znaleckých posudkov a listinných dôkazov, a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný vo svojej výpovedi na tomto hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu s tým, že v tom čase bola doma jeho mama a sestra - svedkyňa poškodená L. Q.. Tá mu chcela zobrať víno. On na ňu kričal ale ona vybehla von a kričala, že chce s ňou mať pohlavný styk. Bolo

asi 10.00 hod. alebo 10.30 hod. a víno si kúpil dole v dedine. On to víno pil vonku, svedkyňa - poškodená L. Q. mu ho zobrala a išla do vnútra. On však už za ňou do vnútra nešiel. Celý čas bol vonku a vonku bola aj celá osada. Na svedeckú výpoveď voči nemu svedkyňa - poškodenú nahovorila svedkyňa H. Č.O.. Potom si už nepamätá čo sa dialo, ani ako prišli policajti a ani ako ho zobrali do boudky rómskej občianskej hliadky. Poprel, že by L. Q. naháňal, chytal ju za intímne časti tela alebo že by ju vyzliekal. Tiež poprel, že by ju ťahal za vlasy alebo že by jej vulgárne nadával. Svoju sestru biť nechcel a zranenia, ktoré mala svedkyňa - poškodená na tvári si podľa neho spôsobila sama a povedala to na neho. Sestru označil za špinu s tým, že aj minule sa sama rezala. Súd na návrh prokurátorky v rámci odstraňovania rozporov vo výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní s jeho výpoveďou v prípravnom konaní prečítal časť jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 14.05.2019, kde obžalovaný v procesnom postavení obvineného vypovedal, že L. Q. naháňal lebo chcel naspäť víno, ktoré mu zobrala. On chcel zbiť svoju sestru, ktorá sa ale zavrela u babky. Na otázku vyšetrovateľa, čo kričal na sestru, keď ju naháňal, obžalovaný vtedy vypovedal, že aby mu dala víno. Obžalovaný vo vzťahu k tejto časti svojej výpovede uviedol, že v prípravnom konaní takto nevypovedal a že nevie čítať ani písať. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný ďalej uviedol, že s H. Č. a ani s H. Q. predtým nemal žiaden konflikt. H. Č. ho nemá dôvod krivo obviňovať, hoci tak podľa neho urobila.

Obžalovaný na tejto svojej výpovedi zotrval aj pri ďalších odročených hlavných pojednaniach.

Súd so súhlasom strán trestného konania prečítal výpoveď opatrovníka svedkyne - poškodenej L. Q. - JUDr. U.Á. A., ktorý sa ku skutku nevedel vyjadriť a náhradu škody si v mene poškodenej neuplatnil.

Na tomto hlavnom pojednávaní súd odmietol návrh obhajcu obžalovaného na výsluch svedkyne - poškodenej L. Q.J. a to z dôvodu, že poškodená L. Q. bola vypočutá v prípravnom konaní v jeho štádiu po vznesení obvinenia obžalovanému a za prítomnosti obhajcu, čím bola dodržaná zásada kontradiktórnosti trestného konania a zabezpečené právo obžalovaného na obhajobu. Vzhľadom na charakter prejednávanej trestnej veci má poškodená postavenie zvlášť zraniteľnej obete trestného činu a jej opätovným výsluchom by došlo podľa názoru súdu k druhej viktimizácii. Navyše súd akceptoval názor prokurátorky, v zmysle ktorého nie je poškodená schopná zúčastňovať sa úkonov trestného konania tak, ako to vyplynulo zo záverov znaleckého posudku. Preto súd v zmysle § 134 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s ustanovením § 270 ods. 2 Trestného poriadku vykonal dôkaz tak, že na hlavnom pojednávaní prehral DVD záznam, na ktorom je zachytený výsluch svedkyne - poškodenej z prípravného konania realizovaný dňa 14.05.2019.

Svedkyňa - poškodená L. Q. v tejto svojej výpovedi uviedla, že k babke utekala preto, lebo sa bála, aby ju obžalovaný nezabil. Obžalovaný jej tlačil ústa, lebo ju chcel pobozkať a ona v tom čase mala vyzlečené nohavice, ktoré jej vyzliekol obžalovaný. Tiež mala vyzlečené aj gačky a obžalovaný jej ich vyzliekol s tým, aby išla s ním robiť také veci - sex. Keď ju obžalovaný vyzliekol, nebránila sa. Potom prišla H., ktorá vrieskala ale nevie prečo a tú obžalovaný udrel. Z domu utekala vyzlečená a potom si vytiahla nohavice. Obžalovaný jej ublížil iba tak, že jej zatlačil ústa. Ešte na ulici na ňu obžalovaný kričal, aby išla s ním. Bála sa, aby ju obžalovaný nezabil. Obžalovaný bol vyzlečený. S obžalovaným sa bila v babkinom dome pre špaky. Teta H. videla, ako jej obžalovaný vyzliekal nohavice. Ona preto vrieskala a volala na babku. Tiež kričala, aby prestal a obžalovaný na to prestal. Obžalovaný tiež dnu hádzal kamene.

Samotný výsluch sa viedol za prítomnosti obhajcu obžalovaného a tlmočníka do rómskeho jazyka pribratého opatrením vyšetrovateľa zo dňa 13.05.2019, ktorý v zmysle § 5 ods. 7 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov zložil ako osoba nezapísaná v zozname tlmočníkov Ministerstva spravodlivosti SR sľub. Tento postup orgánu činného v trestnom konaní považuje súd za odôvodnený a súladný s ustanovením § 2 ods. 20 a § 28 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku.

Na tomto hlavnom pojednávaní bol ako svedok vypočutý H. Q., člen rómskej občianskej hliadky v Obci Huncovce, ktorý zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní ku skutku vypovedal, že za nimi prišla H. Č. a jej sestra X. Q., že obžalovaný chcel znásilniť svoju sestru. On v tom čase vykonával prácu vedúceho poriadkovej služby a vracal sa z jednej časti dediny. Vtedy videl ako obžalovaný uteká za L. Q. a to kvôli tomu, že mu mala zobrať nejaké jedlo alebo špaky. Keď utekali okolo ich boudky, kde majú hliadku, obžalovaného chytil a zobral ho do boudky. Keď sa svedok obžalovaného pýtal, čo spravil, obžalovaný mu len povedal, že on poškodenej L. Q. neublížil a naháňal ju len kvôli tým

špakom. Podľa neho by jej obžalovaný neublížil a to H. Č.Á. s L. Q. sa dohodli, že budú vypovedať proti obžalovanému, čo mu obe aj povedala a tiež to aj počul od iných ľudí. V tom čase bola poškodená L. Q. oblečená ale spadli jej legíny po kolená, čo svedok videl a tiež videl, ako si ich vytiahla hore. Poškodená L. Q. len behala okolo ich budy k babke a nekričala nič. Obžalovaný sa nesnažil dostať k domu svojej babky, pretože mu v tom zabránili. Obžalovaný len plakal a kričal, že nič nezrobil ale keďže bol opitý, zavolali policajnú hliadku.

Nakoľko tento svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal podstatne odlišne ako v prípravnom konaní, súd aj bez návrhu strán trestného konania v rámci odstraňovania rozporov prečítal celú výpoveď tohto svedka z prípravného konania tak, ako bola zachytená v zápisnici o jeho výsluchu konaného dňa 14.05.2019. V tejto výpovedi uviedol, že dňa 13.05.2019 vykonával občiansku poriadkovú službu a asi medzi 09.00 hod. a 10.00 hod. sa zdržiaval pri svojej maringotke, ktorú pre rómsku občiansku hliadku postavili a ktorá sa nachádza na začiatku osady. Práve išli z obhliadky, keď spoza maringotky vybehla svedkyňa - poškodená L. Q., ktorá mala stiahnuté nohavice približne po kolená a od kolien po mikinu jej bolo vidieť holý zadok. Bežala hore osadou a ešte pri ich maringotke spadla. Postavila sa a vytiahla si tenké legíny hore a bežala ďalej. Svedok spodné prádlo nevidel. Pritom všetkom svedkyňa - poškodená na neho zakričala, že „Laco, on ma chce pojebať“. Bežala ďalej a za ňou bežal obžalovaný a tiež na ňu kričal „zabijem ťa, pojebem ťa“. Neskôr sa svedok dozvedel, že poškodená udrela niečím obžalovaného a ten bol na ňu nahnevaný. Ako bežali hore, tak išiel za nimi. Poškodená L. Q. sa zavrela u svojej babky obžalovaný začal hádzať kamene do dverí a stále kričal, že ju pojebe. Oni ho nepustili dnu. Potom vyšla svedkyňa H. Č.Z. von, sotila obžalovaného, ktorý spadol na zem. To už bol pri obžalovanom a zobral obžalovaného k nim do maringotky, kde zavolať políciu a do príchodu polície ho už nepustili. Keď bol obžalovaný v ich búde, bol síce opitý ale vravel, že chcel svoju sestru pojebať a aby svedok nevolal políciu. Následne prišla hliadka polície, ktorá obžalovaného zobrala preč.

K tejto svojej výpovedi z prípravného konania svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že to, čo vtedy vypovedal, je pravda a na hlavnom pojednávaní vypovedal odlišne z dôvodu, že H. Č. a jej sestra mu povedali, že si to vymysleli. Nevedel však uviesť dôvod, prečo by sa tak malo stať. Vo vzťahu k rozporom vo výpovedi, kedy mal obžalovaný hádzať kamene, keď ho mali hneď zadržať, svedok uviedol, že obžalovaný bol len v tričku a tak ho na chvíľu pustili, aby si išiel pre mikinu a vtedy mal hádzať kamene. To, že by chcel obžalovaný znásilniť poškodenú L. Q.J. svedok nevidel. Obžalovaný bežal za poškodenou vo vzdialenosti asi 4 až 5 metrov a mal oblečené tričko a tepláky.

Na tomto hlavnom pojednávaní bola ako svedkyňa vypočutá aj H. Č., ktorá po poučení o svojich právach, vrátane práva v zmysle § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku uviedla, že týmto porozumela ale na ďalšie otázky samosudcu, či bude vypovedať alebo využíva svoje právo odmietnuť vypovedať, a ak áno, z akého dôvodu, neodpovedala a to ani na opakované výzvy samosudcu. Preto súd na návrh prokurátorky v zmysle § 263 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku prečítal jej výpoveď z prípravného konania, pretože sa stotožnil s názorom prokurátorky, že svedkyňa bez dôvodu odmietla vypovedať.

Táto svedkyňa v prípravnom konaní dňa 14.05.2019 vypovedala, že obžalovaný na L. Q. kričal, že ju chce pojebať. Keď prišla k nim domov, aby pomohla poškodenej L. Q. s varením zemiakov, videla, ako obžalovaný nechcel pustiť poškodenú a on jej povedal, že ju ide pojebať. Poškodená mala v tom čase na rukách svoju sestru a kričala. Poškodená mala v tom čase vyzlečené nohavičky a obžalovaný mal vyzlečené nohavice. Obžalovaný mal v tom čase oblečené trenírky. Poškodená potom plakala. Potom obžalovaný naháňal poškodenú k ich mame, kde hádzal kamene a kričal: „pod' von, budem ťa jebať Anička“ a chcel, aby ho pustili dnu. Ešte v ten deň ráno videla, ako poškodená obžalovanému hovorila, aby jej dal pokoj, že ona nechce tú jebačku. Videla, ako obžalovaný vyzliekal poškodenej nohavice a vyhrážal sa jej, že ju zabije a mamu pojebe. Do ich domu vošla dvakrát, lebo prvýkrát jej obžalovaný povedal, nech ide von. Tiež počula poškodenú L. Q. volať o pomoc. Ona sa snažila poškodenej pomôcť tak, že ťahala ruky obžalovaného od poškodenej preč. Obžalovaný bol v tom čase opitý.

Svedkyňa W. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný pýtal od poškodenej cigarety, ona mu ich nedala a ešte obžalovaného kopala. Prisahala, že obžalovaný poškodenej nič neurobil a tá k nej prišla iba pre soľ na zemiaky. Obžalovaný bol opitý a akurát poškodenú kopol. Neudrel ju po tvári a ani sa jej nijako nevyhrážal. Svedkyňa dala poškodenej soľ a poškodená odišla od nej ako prvá a za ňou odišiel obžalovaný, pričom obaja išli domov. Potom prišli policajti. Poškodená bola opitá a obžalovaný nie.

Pretože vo výpovedi tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní sa vyskytli značné rozpory s jej výpoveďou v prípravnom konaní, súd vyhovel návrhu prokurátorky a za účelom odstránenia rozporov v jej výpovedi, prečítal celú výpoveď tejto svedkyne z prípravného konania zo dňa 14.05.2019. V tejto svedkyňa uviedla, že k nim prišla poškodená L. Q. a plakala a to z dôvodu, že obžalovaný od nej pýtal špaky. Obžalovaný pred dverami udrel poškodenú po tvári, kopol ju a vyhrážal sa jej, ale nakoľko obžalovaný utekal domov, ona už nepočula, ako. Poškodená tiež kopl obžalovaného a domov išla, až keď prišla polícia. Keď k nim prišla poškodená, mala na rukách dieťa a bola oblečená. Svedkyňa tiež potvrdila, že poškodená mala v tom čase požitý alkohol.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že trvá na tejto svojej výpovedi z prípravného konania. Ale hneď na to uviedla, že obžalovaný sa poškodenej nevyhrážal a nevedela uviesť, či bol obžalovaný voči poškodenej agresívny. Nevedela o tom, že by obžalovaný chcel poškodenú znásilniť.

Súd tiež so súhlasom strán trestného konania na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.11.2019 prečítal výpoveď svedka F. P. z prípravného konania zo dňa 14.06.2019, ktorý v tejto svojej výpovedi uviedol, že Obec Huncovce bola súdom ustanovená za opatrovníka obžalovaného a on bol obcou poverený na jej zastupovanie v trestnom konaní. Ku skutku sa vyjadriť nevedel.

Súd vyhovel návrhu obhajcu obžalovaného na vypočutie znalcov, ktorí v prípravnom konaní podali písomné znalecké posudky a ktorých obsah prokurátorka v obžalobe navrhla iba prečítať. Dôvodom tohto rozhodnutia súdu je závažnosť záverov, ku ktorým znalci v písomných znaleckých posudkov dospeli, najmä vo vzťahu k osobnosti svedkyne - poškodenej a jej spôsobilosti správne reprodukovať prežité udalosti a tiež vo vzťahu ovládacej a rozpoznávacej schopnosti obžalovaného.

Na odročenom hlavnom pojednávaní na deň 13.12.2019 bol vypočutý znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. H. H., ktorý vo vzťahu k osobe svedkyne - poškodenej uviedol, že táto je mentálne retardovaná a je u nej prítomná stredne ťažká mentálna zaostalosť, v staršom názvosloví nazývaná imbecilita. Pri vyšetrení, ktoré sa dialo za prítomnosti tlmočníka sa nevedela vyjadrovať. Inú duševnú poruchu, okrem mentálnej retardácie, znalec u svedkyne - poškodenej nezistil. Pokiaľ ku skutku došlo, tento podľa znalca u poškodenej nezanechal závažnejšiu ujmu na jej duševnom zdraví. Myslenie poškodenej je nevypelá, nedokáže myslieť v abstraktných pojmoch a je na mentálnej úrovni veku 6 až 7 ročného dieťaťa. Jej pamäť je kapacitne užšia, zapamätá si menej detailov ako bežný človek a nevie uviesť v správnej súvislosti to, čo si zapamätala. Otázna je podľa znalca miera uvedomenia si vlastného psychického rozpoloženia. Môžu sa u nej objavovať sklony ku skresľovaniu, je ľahko ovplyvniteľná a je u nej vyššia sugestibilita. Je možné, že jej môže niekto niečo nahovoriť a ona to považuje za pravdu. Jej výpoveď sa nedá považovať za pravdivú v celosti, aj keď tam nemusí byť podľa znalca úmysel klamať. Jej výpoveď znalec hodnotí ako rozpornú. Aj pri vyšetrení dokázala zreprodukovať udalosť a veci, ktoré sa objavili v predošlých výpovediach. Podľa znalca by svedkyňa - poškodená nebola pravdepodobne schopná účelovo meniť svoju výpoveď alebo krivo obviniť obžalovaného. Po sexuálnej stránke je dosť málo vyvinutá a funguje ako veľké dieťa v rodine. U poškodenej znalec nezistil žiadnu traumu z prežitých udalostí.

Z obsahu písomného znaleckého posudku, ktorý v prípravnom konaní vypracoval tento znalec vyplývajú rovnaké skutočnosti, ktoré znalec uviedol vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.01.2020 bola vypočutá znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, Psychológia sexuality PhDr. L. V., PhD., ktorá zotrvala na oboch písomných znaleckých posudkoch, ktoré vypracovala v prípravnom konaní tak vo vzťahu k svedkyne - poškodenej L. Q. ako aj vo vzťahu k obžalovanému. Vo vzťahu k znaleckému posudku č. 61/82019 vypravovanom vo vzťahu k poškodenej L. Q. uviedla, že táto účelu vyšetrenia rozumela iba čiastočne. Počas celého vyšetrenia bol prítomný člen rómskej občianskej hliadky, ktorý bol prítomný aj pri vyšetrovacích úkonoch a ktorého prítomnosť považovala aj súdna znalkyňa za dôležitú z dôvodu jazykovej bariéry. Vyšetrením svedkyne - poškodenej bola zistená celková úroveň jej rozumových schopností na rozhraní pásma stredného stupňa duševnej zaostalosti až ťažkej duševnej zaostalosti, teda jej mentálny vek možno hodnotiť približne na úrovni fyzického veku 6 ročného dieťaťa a jej intelligenčný kvocient stanoviť v rozmedzí 30 až 35. U poškodenej ide podľa súdnej znalkyne o závažný mentálny deficit, ktorý je zapríčinený pôsobením mnohých faktorov, je nezvratný a osobnosť predisponuje k tomu, že má z forenzného psychologického hľadiska závažne narušené realitné

funkcie. Poškodená nie je schopná vnímať vonkajšie javy a čo sa týka pamäťových schopností, nie je spôsobilá správne vnímať a neskôr reprodukovať ani prežité skutočnosti. Preto jej výpovede ohľadom prejednávaneho skutku nie je podľa súdnej znalkyne možno považovať za objektívne. Poškodená, ak dobre porozumela otázkam, pri vyšetrení poprela strach z obžalovaného a ani použitím objektívnych metód u nej znalkyňa nezaregistrovala takýto strach. Vo všeobecnosti je poškodená ľahko ovplyvniteľná a preto nie je možné vzhľadom k jej mentálnej a osobnostnej výbave vylúčiť alebo potvrdiť ovplyvnenie výpovedí poškodenej inými osobami alebo okolnosťami. Za dôležité znalkyňa považuje, že poškodenú možno ovplyvniť skôr v prípade jednoduchšej kriminogénnej situácie, ktorá by sa týkala napr. drobnej krádeže, ale poškodená by skôr nebola spôsobilá zámerne si túto situáciu vymyslieť a účelovo obviniť obžalovaného v prípade skutku sexuálneho charakteru. Poškodená nie je schopná spontánne uviesť prežité udalosti a v slovenskom jazyku nerozlišuje medzi verbálnym a neverbálnym vyjadrením súhlasu. Poškodená zväčša odpovedá na otázku tak, že akú otázku dostane, takú odpoveď aj zopakuje v presne podanom znení. Preto aj otázky o svedkyňi H. Č. neboli jej spontánnou produkciou ale len formou ťažko realizovaného výsluchu poškodenej. Pravdepodobne možno skôr podľa názoru znalkyne vylúčiť, aby poškodená sama vzhľadom k jej mentálnej výbave bola spôsobilá vedome obviniť obžalovaného spôsobom ľživej výpovede ku skutku sexuálneho charakteru.

Vo vzťahu k záverom písomného znaleckého posudku č. 79/2019, ktorý vypracovala o osobe obžalovaného táto súdna znalkyňa na tomto hlavnom pojednávaní uviedla, že po preštudovaní rozsiahleho spisového materiálu, po rozhovore s obžalovaným a po vlastnom psychologickom vyšetrení dospela k záveru, že celková úroveň rozumových schopností obžalovaného je aktuálne v pásme ľahkej duševnej zaostalosti, čo jeho osobnosť predisponuje k tomu, že je schopný z forenzne - psychologického hľadiska postačujúcim spôsobom vnímať realitu. U obžalovaného zistila vzhľadom k jeho veku disharmonický vývin jeho simplexnej osobnosti s poruchami správania na organickom a toxickom základe, a to vzhľadom k jeho závislosti na alkohole a psychoaktívnych látkach. Celková úroveň pamäťových schopností obžalovaného mu vo všeobecnosti umožňuje dostatočne správne vnímať a reprodukovať prežité skutočnosti a to v podstatnej miere. Jeho prípadné protiprávne konanie je vysoko pravdepodobne podmienené stavom toxickej zmeny vedomia, ktorá viedla k opätovným poruchám jeho správania. Na tomto podklade je aj jeho možné sexuálne nevhodné správanie. Vzhľadom k otázke prognózy jeho resocializácie z hľadiska recidívy, túto súdna znalkyňa považuje za negatívnu a jej celkový efekt bude vysoko pravdepodobne závisieť najmä od efektu liečby závislosti na alkohole.

Z obsahu oboch vyššie spomenutých písomných znaleckých posudkov, ktoré súd oboznámil na tomto hlavnom pojednávaní vyplynuli závery a postupy vyšetrenia tak, ako ich táto súdna znalkyňa uviedla vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.01.2020 bol vypočutý znalec Psychiatrickej a sexuologickej expertíznej organizácie, s.r.o. MUDr. JUDr. F. Y.S., ktorý vo svojej výpovedi zotrvál na záveroch písomného znaleckého posudku č. 80/2019, ktorý v mene tejto znaleckej organizácie vypracoval v prípravnom konaní o duševnom stave a sexualite obžalovaného. Znalec vo svojej výpovedi uviedol, že u obžalovaného nebola zistená duševná porucha alebo choroba v zmysle psychózy. Obžalovaný trpí ľahkou mentálnou retardáciou, jeho osobnosť je nestabilná a impulzívna. Obžalovaný je závislý od alkoholu a netrpí sexuálnou deviáciou. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania a je schopný zúčastňovať sa súdnych pojednávaní. Rozpoznávacie schopnosti obžalovaného v čase skutku znalec hodnotil ako znížené v nepodstatnej miere a to pod súhrnným vplyvom ľahkej mentálnej retardácie a užitého alkoholu. Ovládacie schopnosti obžalovaného znalec zhodnotil ako znížené a to vo forenzne podstatnej miere pod 50 % a to v dôsledku súhrnného vplyvu ľahkej mentálnej retardácie, vysokej impulzivity a užitého alkoholu, ktorý ešte viac zvýraznil jeho impulzivitu a sexuálnu pudovosť. Obžalovaný nie je z psychiatrického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť a nie je mu potrebné nariadiť ochranné psychiatrické liečenie. Pretože obžalovaný netrpí sexuálnou deviáciou, nie je mu potrebné nariadiť ani sexuologické liečenie. U obžalovaného bola zistená alkoholová závislosť a pretože doteraz uložené ochranné liečenia nepriniesli u obžalovaného trvalejšiu abstinenciu, znalec navrhol uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavným spôsobom s tým, že jeho prognózu považuje za menej priaznivú vzhľadom na emočne nestabilnú impulzívnu a ľahko mentálne retardovanú osobnosť obžalovaného s nedostatočnou kritičnosťou k pitiu alkoholu. Podľa znalca neprítomnosť sexuálnej deviácie u obžalovaného neznamená, že sa skutok nemohol stať. Obžalovaný si aj vzhľadom k svojej mentálnej retardácii a pozitímu alkoholu vedel uviesť, že sa jedná o jeho sestru a schopnosť rozpoznania kriminogénnej situácie hodnotí znalec ako zníženú. Aj keď sa obžalovaný doposiaľ

nedopustil podobného skutku sexuálneho charakteru, podľa znalca to nevylučuje, že sa skutku nemohol obžalovaný dopustiť. Podľa znalca, aktuálny konzum alkoholu a tiež jeho chronický konzum znižujú schopnosť autoregulácie, odbrzdujú zábrany a teda, ak sa skutok stal, môže to byť prejavom viacročnej konzumácie alkoholu, ktorý bol u obžalovaného zistený už v roku 2013, kedy sú aj jeho prvé psychiatrické hospitalizácie. Požitý alkohol uvoľňuje zábrany a čím má osoba nižší intelekt, má aj za triezveho stavu vyšší sklon k emočnej nestabilite a impulzivite a tým viac dochádza k zhoršeniu schopnosti autoregulácie a výraznejšiemu uvoľneniu zábran.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru č. PPZ-KEU-KE-EXP-2019/1171 vyplýva, že na vatových tyčinkách, na ktorých boli stery z pravej ruky obžalovaného, bunkálny ster obžalovaného a poškodenej L. Q. nebola zistená prítomnosť krvi a ani spermy a bola zistená zhodnosť profilu DNA s osobou, od ktorej bola zobrať porovnávací vzorka.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil obsah trestného oznámenia, ktoré podala dňa 13.05.2019 na obžalovaného X. Q.Š. do zápisnice spísanej na OO PZ v Kežmarku H. Č.. Táto v podanom trestnom oznámení uviedla, že dňa 13.05.2019 v dopoludňajších hodinách videla obžalovaného X. Q. naháňať svoju sestru L. Q., ktorej sa verejne vyhrážal, že ju zabije a ktorú aj fyzicky napádal tak, že ju udieral po tele. L. Q. bola od pol pása dole nahá a obžalovaný sa ju pokúšal násilím obmedziť a vykonať s ňou súlož. Následne sa L. Q. podarilo ujsť k babke, kde sa ukryla pred obžalovaným, ktorý sa tiež chcel dostať do chatrče, ale dvere boli zatvorené a tak obžalovaný začal hádzať kamene a rozbíjať dvere. Následne zasiahla občianska hliadka, ktorá obžalovaného odviedla preč. Potom jej poškodenej L. Q. uviedla, že doma sa ju jej brat pokúsil znásilniť tak, že ju zbil, stiahol z nej nohavice, vytiahol jej hore mikinu, ktorú mala oblečenú, chytil ju za prsník a jednou rukou jej tlačil ústa, aby nekričala a vrazil, že chce mať s ňou sex. Poškodenej L. Q.Š. jej ďalej uviedla, že sa bránila fyzickému násiliu, obžalovaný mal obnažený pohlavný úd a vyžadoval od nej krikom sex s tým, že ju zabije. Jej sa podarilo ujsť von, kde ju prenasledoval, dobehol a opäť s krikom a údermi požadoval od nej pohlavný styk.

Zo záznamu o dychovej skúške vykonanej u obžalovaného dňa 13.05.2019 o 19:10 hod. vyplýva, že mu bola nameraná prítomnosť alkoholu v dychu 0,66 mg/l. Dňa 13.05.2019 od 19.00 hod. do 20.00 hod. bola vykonaná ohliadka miesta činu, z ktorej zápisnice vyplýva opis priestorov chatrče, kde malo ku skutku dôjsť, cesta z chatrče k unimobunke až k rodinnému domu s popisným číslom 355/42. Z uvedenej ohliadky bolo vyhotovených 19 farebných fotografií, ktoré súd oboznámil na hlavnom pojednávaní a ktoré zachytávajú predmet ohliadky. Zo zápisnice o prehliadke tela obžalovaného a svedkyne - poškodenej vykonanej dňa 13.05.2019 vyplýva, že obaja sa prehliadke tela a odberu biologického materiálu dobrovoľne podrobili. Z lekárskej správy vyhotovenej MUDr. R. Q. dňa 13.05.2019 vyplýva, že u poškodenej L. Q. bolo zistené suspektné povrchové poranenie inej časti hlavy, ktoré jej mal spôsobiť brat úderom pästou, pričom podľa správy lekára mohlo zranenie vzniknúť tak, ako to poškodenej uvádzala. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3Ps 19/2015 zo dňa 09.10.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.02.2019 bol obžalovaný X. Q. čiastočne pozbavený spôsobilosti na právne úkony v rozsahu vymedzenom vo výroku tohto rozsudku a za opatrovníka mu bola ustanovená Obec Huncovce. Z uznesenia Okresného súdu Prešov č.k. 6PP 61/2015 - 19 zo dňa 19.01.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.01.2016 bol obžalovaný X. Q. podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 24.09.2015, sp. zn. 7T 128/15 v trvaní jedného roka a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov. Zároveň mu bol uložený zákaz požívať v skúšobnej dobe alkoholické nápoje a iné návykové látky a príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že od 04.04.2014 do 13.08.2019 bol obžalovaný X. Q. celkovo 23 krát postihnutý za spáchanie priestupkov rôzneho druhu, vrátane 17 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 zákona č. 370/1990 Zb. o priestupkoch. Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov vyplýva, že obžalovaný X.S. Q. sa počas výkonu väzby v prejednávanej trestnej veci správa slušne a disciplinovane. Väzbu vykonáva v štandardnom režime. Disciplinárne potrestaný a ani odmenený doposiaľ nebol. Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej obcou Huncovce vyplýva, že obžalovaný je slobodný a žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Rodina patrí k najproblematickejšej v osade, mentálna retardácia jej členov v súbehu s nadmerným užívaním alkoholických nápojov má za následok ich časté patologické správanie. Obžalovaný žije zo štátnych sociálnych dávok, ktorých osobitným príjmom je obec. Táto forma obmedzenia zneužívania dávok

podľa obce neplní svoj účel, pre ktorý bola vytvorená a účinnejšie zapôsobí len obmedzenie slobody a to v širšom slova zmysle. Obec Huncovce obžalovaného doposiaľ priestupkovo neriešila, asociálne a protiprávne konanie obžalovaného doposiaľ vždy riešili orgány činné v trestnom konaní.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný X. Q. bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, z toho v prípade druhého a tretieho odsúdenia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Obžalovaný bol naposledy súdne trestaný trestným rozkazom tunajšieho súdu vydaným dňa 24.09.2015 v konaní pod sp. zn. 7T 128/2015, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 7T 128/2015 vyplýva, že dňa 18.09.2015 podal prokurátor na obžalovaného X. Q. obžalobu pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Trestným rozkazom vydaným dňa 24.09.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2015 bol obžalovaný X. Q. uznaný za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe pri zachovaní jeho právnej kvalifikácie a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické a ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou a trest prepadnutia veci - sekery použitej na spáchanie trestného činu. Uznesením vydaným dňa 19.01.2016 Okresným súdom Kežmarok bol obžalovaný X. Q. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 24.09.2015 sp. zn. 7T 128/15 v trvaní jedného roka a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov. Zároveň mu bol uložený zákaz v skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky a príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Nakoľko obžalovaný nerešpektoval výzvu na nástup výkonu ochranného liečenia, bol do výkonu ochranného liečenia dňa 26.04.2016 dodaný. Uznesením vydaným dňa 14.06.2017 Okresným súdom Rožňava bolo ochranné psychiatrické a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou vykonávané obžalovaným zmenené na ambulantnú formu. Podľa správy psychiatricky MUDr. L. Y. zo dňa 15.12.2017 obžalovaný na výkon ochranného ambulantného liečenia napriek predvolaniu nenastúpil.

Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 175/2012 vyplýva, že dňa 27.08.2012 bola na obžalovaného X. Q. podaná obžaloba pre dva skutky, z ktorých prvý prokurátor právne kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a druhý ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 29.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň, bol obžalovaný X. Q. uznaný za vinného zo spáchania skutkov v zmysle obžaloby a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom, v rámci ktorého mu bol uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Zároveň mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. V priebehu konania bolo opakovane hlásené porušenie zákazu požívania alkoholu obžalovaným. Z uznesenia zo dňa 13.02.2013 vyplýva, že obžalovaný je účastný amnestie, teda sa neho v zmysle § 92 ods. 5 v spojení s § 93 ods. 1 Trestného zákona hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súd každý vykonaný dôkaz a informáciu, ktorá z neho vyplynula vyhodnotil samostatne ale zároveň aj v ich vzájomnej súvislosti, pričom pri dokazovaní sa súd zameril na otázku, či a aký skutok sa stal, či je tento skutok trestným činom, a ak áno, akým, a či tento skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný tak počas prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní svoju vinu popieral. Pripustil, že sa so svojou sestrou - poškodenou L. Q. hádali, ale nijako jej neublížil, nenaháňal ju a voči nej ani nepodnikol žiaden útok sexuálneho charakteru. Všetko si to vymyslela svedkyňa H. Č. a jej sestra a ovplyvnili aj poškodenú L. Q., aby vypovedala proti nemu. Obžalovaný však už na hlavnom pojednávaní vypovedal odlišne od prípravného konania, kde pripustil, že svoju sestru naháňal. Verziu obžalovaného o udalostiach, ktoré sa mali medzi ním a jeho sestrou L. Q. odohrať dňa 13.05.2019 v dopoludňajších hodinách však spochybňujú svedecké výpovede H. Q., H. Č.O. a nepriamo aj W. Q. z prípravného konania, ktoré boli v rámci odstraňovania rozporov, resp. z dôvodu bezdôvodného odopretia výpovede prečítané na hlavnom pojednávaní, teda slúžia ako dôkaz, z ktorého súd pri rozhodovaní vychádza.

Svedok H. Q. v prípravnom konaní opísal udalosti tak, že ako člen rómskej občianskej hliadky práve išiel z obliadky, keď spoza maringotky, ktorú ako občianska hliadka používajú, vybehla svedkyňa -

poškodená L. Q., ktorá mala stiahnuté nohavice približne po kolená a od kolien po mikinu jej bolo vidieť holý zadok. Bežala hore osadou a ešte pri ich maringotke spadla. Postavila sa a vytiahla si tenké legíny hore a bežala ďalej. Pritom všetkom svedkyňa - poškodená na neho zakričala „Laco, on ma chce pojebať“. Za ňou bežal obžalovaný a tiež na ňu kričal „zabijem ťa, pojebem ťa“, čo možno z pohľadu súdu hodnotiť nielen ako vyhrážku ale kontexte toho čo vypovedala svedkyňa H. Č. aj ako úmysel obžalovaného vykonať so svojou sestrou pohlavný styk, čomu sa L. Q. bránila tým, že utekala od obžalovaného a čoho svedkom bol H. Q.. Potom poškodená L. Q. podľa výpovede tohto svedka dobehla do domu svojej babky, kde sa zavrela a obžalovaný začal hádzať kamene do dverí a stále kričal, že ju pojebe. Toto konanie obžalovaného vyplýva aj zo fotodokumentácie z miesta činu, kde na fotografiách č. 17 a 18 je vidno poškodenie dverí vedúcich do rodinného domu W. Q.. Podľa výpovede tohto svedka potom vyšla svedkyňa H. Č. von, sotila obžalovaného, ktorý spadol na zem. To už bol svedok H. Q. pri obžalovanom a zobral obžalovaného k nim do maringotky, kde zavolať políciu a do príchodu polície ho už nepustil. Tento svedok jednoznačne potvrdil, že keď bol obžalovaný v ich maringotke, bol síce opitý ale vrazil, že chcel svoju sestru „pojebať“ a aby svedok nevolal políciu, čo súd považuje za priznanie obžalovaného ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Súd vo vzťahu k tomuto dôkazu zdôrazňuje, že svedok H. Q. na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdil pravdivosť svojej výpovede v prípravnom konaní a odlišnú výpoveď na hlavnom pojednávaní, kde už uvádzal len to, že obžalovaný mal poškodenú naháňať len pre špaky, on ho chytil a zavolať políciu odôvodnil tým, že mu H. Č.Ľ. a jej sestra hovorili, že si to na obžalovaného vymysleli a pod týmto dojmom svoju výpoveď zmenil a vyslovil ničím neodôvodnený názor, že by obžalovaný poškodenej neublížil. Pretože svedok H. Q. sám pripustil úmysel zmeniť výpoveď na hlavnom pojednávaní a potvrdil pravdivosť svojej výpovede v prípravnom konaní, súd musí prijať jednoznačný záver o nedôveryhodnosti jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. Tento záver súdu je umocnený aj rozpormi v častiach jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, kedy tento svedok nevedel povedať, ako sa obžalovaný dostal k dverám domu, kde býva jeho babka W. Q.J. a kde sa ukryla L. Q., keď ho mal zadržať hneď, ako bežal okolo maringotky. Po poukázaní na tento rozpor prišiel svedok s novou verziou udalosti, a to že obžalovaného poslal po zadržaní pre mikinu, lebo bol iba v tričku a vtedy obžalovaný hádzal kamene, ktorú však nikdy predtým (vrátane prípravného konania) neuvádzal. Vo vzťahu k jeho verzii udalostí opísaných na hlavnom pojednávaní vyznieva nelogicky tvrdenie tohto svedka, že zavolať políciu len preto, že obžalovaný naháňal svoju sestru a bol opitý. Týmto konaním by sa predsa obžalovaný nedopustil žiadneho trestného činu a ani priestupku, pre ktorý by bolo treba volať políciu. Preto súd jednoznačne uzatvára, že pravdivá je výpoveď svedka H. Q. realizovaná v prípravnom konaní, ktorá bola z časového hľadiska bližšia ku skutku a nebola ovplyvnená domnienkami svedka o údajnom krivom obvinení voči obžalovanému zo strany svedkyne H. Č.. Táto výpoveď usvedčuje obžalovaného z časti konania, ktoré nasledovalo po udalostiach, ktoré sa odohrali v priestoroch rodinného domu a ktoré opísala svedkyňa H. Č..

Svedkyňa H. Č. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní opísala, ako prišla na návštevu do rodinného domu, v ktorej časti býva aj obžalovaný s poškodenou L. Q., lebo chcela L. Q. pomôcť s varením zemiakov. Tam na ňu obžalovaný kričal, aby odišla preč, pretože chce súložiť s poškodenou a túto nechcel pustiť. Poškodená mala v tom čase na rukách svoju sestru a kričala. Mala tiež vyzlečené nohavice, ktoré jej vyzliekal obžalovaný a obžalovaný mal vyzlečené nohavice ale nemal obnažený pohlavný úd, pretože mal ešte oblečené spodné prádlo. Obžalovaný sa jej zároveň vyhrážal, že ju zabije. Ona sa snažila poškodenej pomôcť tak, že ťahala ruky obžalovaného od poškodenej preč. Obžalovaný bol v tom čase opitý. Poškodená plakala a utekala k ich babke, a tu výpoveď H. Č.O. potvrdzuje pravdivú výpoveď svedka H. Q., kedy ju obžalovaný naháňal, kričal, že s ňou chce mať pohlavný styk použitím vulgárneho výrazového prostriedku. Úmysel obžalovaného mať pohlavný styk so svojou sestrou vyjadruje aj prejav obžalovaného, ktorý hádzal kamene do vchodových dverí domu jeho babky a počas toho kričal na poškodenú: „poď von, budem ťa jebať L.“, čo opäť potvrdil v prípravnom konaní aj svedok H. Q.. To, že poškodená mala z konania obžalovaného strach a nepovažovala ho iba za efemérnu hrozbu svedčí aj skutočnosť, že poškodená kričala o pomoc.

Výpoveď svedkyne H. Č.Á. z prípravného konania, ktorá sa v podstatných rysoch priebehu skutkového deja zhoduje s obsahom ňou podaného trestného oznámenia možno považovať za výpoveď zachytávajúcu autentický a pravdivý priebeh udalostí. Nie je zrejmé, prečo by svedkyňa chcela obžalovanému spôsobiť ujmu trestným stíhaním jeho krivým obvinením, pretože aj ako uviedol samotný obžalovaný, so svedkyňou H. Č.Z. mali dovtedy dobrý vzťah. Navyše jej výpoveď je vo vzťahu k

časti skutkového deja, kedy obžalovaný naháňal poškodenú podporená vzťahovo nezainteresovaným svedkom H. Q..

Pokiaľ sa jedná o procesnú použiteľnosť a tiež o pravdivosť výpovede poškodenej L. Q.J. v prípravnom konaní, súd reflektuje znalecké zistenia znalcov MUDr. H. a PhDr. V., ktorí u svedkyne - poškodenej zistili stredný až ťažký stupeň duševnej zaostalosti a obaja znalci nezávisle od seba konštatovali úroveň jej mentálnej zaostalosti ešte zníženú jazykovou bariérou. Aj zo samotného priebehu výsluchu zaznamenaného na DVD nosiči je zrejmé, že tento bol síce zo strany vyšetrovateľky vedený s ohľadom na jej rozumové schopnosti a za prítomnosti obhajcu, psychologičky a tlmočníka, teda za dodržania zákonných postupov stanovených Trestným poriadkom, ale poškodená na otázky odpovedala veľmi ťažko a tieto jej museli byť často opakované. Súd aj po vzhliadnutí tohto výsluchu prehratím záznamu na DVD nosiči musí konštatovať správnosť odborných záverov znalkyne PhDr. V., že poškodená L. Q. nie je spôsobilá správne vnímať a neskôr reprodukovat' skutočnosti, ktoré prežila a ktoré súvisia s vyšetrovaným skutkom. Jej pamäťové schopnosti sú hlboko defektné a jej špecifická vierohodnosť je na nízkej úrovni. Aj keď nevedome, poškodená má podľa názoru znalkyne závažné fabulačné a konfabulačné tendencie, ktoré sú trvalou súčasťou klinického obrazu jej mentálnej poruchy. Preto súd uzatvára, že tento dôkaz, hoci zabezpečený a vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku, nie je z hľadiska jeho obsahu spôsobilý byť sám o sebe jediným usvedčujúcim dôkazom o konaní obžalovaného, pretože výpovedná hodnota tvrdení svedkyne - poškodenej je na veľmi nízkej úrovni. Na strane druhej musí súd poukázať aj na závery oboch vyššie uvedených znalcov, ktorí zhodne a nezávisle od seba konštatovali, že mentálna úroveň poškodenej neumožňuje, aby si sama vymyslela tak zložitý skutkový dej, najmä sexuálnej povahy alebo aby úmyselne krivo obvinila obžalovaného z konania, ktoré by sa nestalo. Preto aj časti jej výpovede realizovanej na druhý deň po skutku, že obžalovaný mal vyzlečené nohavice, že od nej chcel pohlavný styk, držal jej ústa, aby nekričala, ako volala o pomoc a utekala pred ním, pričom obžalovaný ju naháňal a kričal, že chce od nej pohlavný styk a hádzal kamene, poskytujú podľa názoru súdu pravdivý obraz o konaní obžalovaného voči nej, ktorý je do detailov potvrdzovaný vyššie uvedenými výpoveďami svedkov H. Č. a H. Q..

Pravdivosť svedeckých výpovedí o správaní sa obžalovaného voči svedkyňi poškodenej na vedeckom základe podporuje aj záver znalkyne PhDr. L. V., ktorá v písomnom znaleckom posudku charakterizovala obžalovaného ako osobnosť v pásme ľahkej mentálnej retardácie, infantilnú, simplexnú, enormne labilnú, ktorá ľahko reaguje na rôzne podnety. Najmä v záťaži je jeho správanie enormne výbušné, má sklon k vzdorovitosti a heteroagresívnemu konaniu, čo napokon podľa názoru súdu potvrdzujú aj jeho doterajšie protispoločenské konania priestupkového charakteru. Časté požívanie alkoholu, ktoré len zvýrazňuje agresívne rysy jeho osobnosti, čo zistil vyšetrením obžalovaného znalec MUDr. JUDr. F. Y. len podporuje názor súdu, že správanie obžalovaného opísané v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku je len typickým správaním vyplývajúcim z čŕt jeho osobnosti, zrozumiteľným zo psychologického a psychiatrického hľadiska a odborne popísaným znalcami. To, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný za trestný čin sexuálneho charakteru alebo to, že u neho nebola zistená prítomnosť sexuálnej deviácie, podľa názoru súdu, a tu sa opiera o odbornú výpoveď znalca MUDr. JUDr. F. Y.Í., nevyučuje, že obžalovaný sa skutku nemohol dopustiť.

Na základe všetkých týchto dôkazov, ktoré súd na hlavnom pojednávaní vykonal dospel súd k jednoznačnému záveru, že skutočnosti z nich vyplývajúce vytvárajú dostatočný reťazec na seba naväzujúcich dôkazov postačujúcich na to, aby súd mohol bez akýchkoľvek pochybností uznať obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Tam uvedený skutok je z pohľadu skutkového deja totožný so skutkom obžaloby, avšak zo skutku súd vypustil slovo „znásilniť“, pretože predstavuje právny záver a nahradil ho pojmovým znakom trestného činu znásilnenia, a to slovným spojením „násilím donútiť k súložiu“, ktorá vyjadruje skutkové okolnosti konania obžalovaného. Súd má za preukázané, že tento skutok bez akýchkoľvek pochybností spáchal obžalovaný, ktorý sa ku skutku bezprostredne po zadržaní svedkovi H. Q., ako členovi rómskej občianskej hliadky aj priznal a prosil ho, aby tento svedok nevolal políciu. Preto súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a tento skutok právne kvalifikoval ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a zároveň ako prečin súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom

zákone formou konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu činu násilím donútiť svoju sestru k súložiu a zároveň ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu súložie medzi súrodencami, porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je právo ženy slobodne sa rozhodovať o pohlavnom styku a záujem štátu na zabránení pohlavnému styku medzi súrodencami /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestných činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného X. Q. súd nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Trestného zákona. Naopak, v neprospech obžalovaného súd pričítal dve priťažujúce okolnosti. Jednu podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona vo forme spáchania dvoch trestných činov spáchaných v jednočinnom súbehu /zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a zároveň prečin súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona/. Druhou priťažujúcou okolnosťou je okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, a to že obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný. Súd pritom poukazuje na jeho posledné odsúdenie trestným rozkazom vydaným tunajším súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 7T 128/2015, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a vzhľadom na druho- podobnú trestnú činnosť násilného charakteru (aj keď len vo verbálnej rovine), súd na toto odsúdenie ako na opätovné odsúdenie prihliada. Súd teda zistil prevahu priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi v pomere 2 : 0. Pretože na odsúdenie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 175/2012, v ktorom bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, okrem iného aj zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa vzťahuje amnestia udelená Prezidentom SR, čo má za následok fikciu neodsúdenia, súd na toto odsúdenie nemohol pri úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadať, a teda dolnú hranicu nezvyšoval v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona o jednu polovicu pri opätovnom spáchaní zločinu ale v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona iba o jednu tretinu. Pretože súd obžalovaného odsudzoval za dva trestné činy spáchané v jednočinnom súbehu, uložil mu úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, a tým je trest odňatia slobody uvedený v § 199 ods. 2 Trestného zákona od sedem rokov až pätnásť rokov, pričom na aplikácii tejto trestnej sadzby nič nemení ani to, že obžalovaný trestný čin spáchal v štádiu pokusu, pretože v zmysle § 14 ods. 2 Trestného zákona pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej za dokonaný trestný čin. Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona upravil vyššie uvedenú trestnú sadzbu tak, že jej dolnú hranicu zvýšil o jednu tretinu a pri ukladaní trestu tak vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 9 rokov a 8 mesiacov až do 15 rokov.

Pri ukladaní trestu súd nutne zohľadnil osobu obžalovaného, ktorý je recidivistom, a ktorého ani posledné odsúdenie na nepodmienečný trest odňatia slobody (konanie vedené pod sp. zn. 7T 128/2015) a ani uložený zákaz požívania alkoholu pri jeho podmienenom prepustení (v konaní pod sp. zn. 6PP 61/2015) neodradili od páchania ďalšej trestnej činnosti, navyše majúcej charakter závažného násilného sexuálneho trestného činu. Absolútne bez rešpektu zo strany obžalovaného zostal súdom uložený zákaz požívania alkoholických nápojov, ktorý mu bol uložený v rámci rozhodnutia súdu o jeho podmienenom prepustení z výkonu posledného trestu odňatia slobody a tiež rovnaký zákaz uložený mu v konaní pod sp. zn. 1T 175/2012, ktorý flagrantným spôsobom porušoval po právoplatnosti uvedeného odsúdenia ale aj po podmienenom prepustení, čoho dôkazom je to, že aj skutok v prejednávanej trestnej veci spáchal pod vplyvom alkoholu, čo je potvrdené záznamom o dychovej skúške. To svedčí o jeho dešpekte k doterajším rozhodnutiam súdov a o povahe jeho správania, ktoré má zjavne agresívne črty a ktoré vyústilo aj do 23 priestupkových postihov, z ktorých nemalá časť je za priestupky, ktoré majú povahu verbálne alebo fyzicky agresívneho správania. Tieto okolnosti odôvodňujú prísnejší postih obžalovaného, u ktorého aj v prejednávanej veci absentovala akákoľvek forma sebareflexie v jeho konaní, čo len znižuje prognózu jeho nápravy.

Na strane druhej musí súd prihliadnuť na relatívne nízku mieru, ktorou sa jeho konanie vo forme pokusu trestného činu priblížilo k dokonaniu trestného činu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný pokus ukončil v štádiu, kedy mala poškodená a on stiahnuté nohavice a jeho jediný fyzický útok predstavovalo držanie poškodenej za ústa. Aj bez toho, aby súd zľahčoval konanie obžalovaného, za ktoré ho napokon uznal za vinného, toto štádium pokusu nie je dostatočne blízko dokonaného zločinu znásilnenia, ktoré predpokladá fyzické donútenie k dokonanej súložii, aby súd mohol aplikovať trestnú sadzbu pre dokonaný trestný čin, ako to požaduje ustanovenie § 14 ods. 2 Trestného zákona. Za tohto skutkového stavu, ktorý súd dokazovaním zistil a ktorý vyjadril v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku by uloženie trestu odňatia slobody hoci len na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby (9 rokov a 8 mesiacov) predstavovalo pre obžalovaného, aj napriek jeho kriminogénnym črtám osobnosti, neprímerane prísny trestný postih a nezodpovedalo by závažnosti štádia, ktorým sa konanie obžalovaného priblížilo k dokonaniu trestného činu znásilnenia. Súd poukazuje na malý alebo dokonca žiadny následok, ktorý konanie obžalovaného podľa znalca MUDr. H. zanechalo na psychike poškodenej L. Q.. Z týchto dôvodov má súd za to, že na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania ako je trestná sadzba od 9 rokov a 8 mesiacov až po 15 rokov, čím má za to, že sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Zo záverov znaleckého posudku a výpovede znalca MUDr. JUDr. F. Y. vyplynulo, že obžalovaný síce netrpí duševnou chorobou a ani sexuálnou deviáciou ale jeho ovládacie schopnosti v čase spáchania činu boli znížené podstatným spôsobom a to zhruba pod polovicu plných ovládacích schopností. Príčinou je podľa znalca kombinácia mentálnej retardácie obžalovaného, ako stavu vrodeného a nemenného, jeho emočne nestabilnej a impulzívnej osobnosti a požitého alkoholu, v kontexte sexuálne motivovanej trestnej činnosti.

„Stav zmenšenej pričetnosti nemusí byť nutne dôvodom na uloženie miernejšieho trestu, lebo aj keď na jednej strane znižuje mieru zavinenia páchatel'a, na strane druhej spravidla zvyšuje nebezpečnosť jeho osoby, čo súd, ak nezistí dôvod na postup podľa § 25 TZ, musí mať na zreteli pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle ustanovení § 23 a § 31 a nasl. TZ; v prípade mladistvého páchatel'a tiež § 74 TZ“ /uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 01.11.2003, sp. zn. 1To 11/1999/.

Účelom trestu, ako to už súd vyššie uviedol, je ochrana spoločnosti pred obžalovaným a zabránenie recidíve tohto páchatel'a v situácii, keď jeho rozhodnutie spáchať trestný čin významne ovplyvňuje oslabená ovládacia zložka v dôsledku kombinácie vyššie uvedených vplyvov. Toto kriminogénne riziko v správaní sa obžalovaného je však do budúcnosti možné eliminovať prostriedkami odbornej lekárskej pomoci v rámci ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, kde sa eliminuje podstatná zložka znižujúca jeho ovládaciu schopnosť do tej miery, že súd musel z právneho hľadiska toto zníženie vyhodnotiť ako zmenšenú pričetnosť. Preto je podľa názoru súdu pre ochranu spoločnosti postačujúci aj trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom a upravenej súdom. Preto súd okrem mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu v zmysle § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona aplikoval aj zníženie trestu pod dolnú hranicu za podmienok uvedených v ustanovení § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a súčasne s uloženým trestom odňatia slobody uložil obžalovanému v zmysle § 73 ods. 1 Trestného zákona ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktorého uloženie odporúčal znalec JUDr. MUDr. F. Y. a ktoré aj podľa názoru súdu bude lepšie pôsobiť na obžalovaného z hľadiska prevencie pred jeho prípadným protizákonným konaním majúcim nielen trestnoprávny ale aj priestupkový rozmer. To, že znalkyňa PhDr. V. pravdepodobný efekt resocializácie obžalovaného považuje skôr za nepriaznivý a závisiaci na kvalitnej psychoterapeutickej a socioterapeutickej starostlivosti zameranej na liečbu závislostí, nemôže byť pre súd automatickým záverom, že táto nepriaznivá prognóza neumožňuje aplikáciu § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Je úlohou súdu poskytnúť v súčinnosti s ďalšími štátnymi orgánmi možnosť obžalovanému, aby kombináciou trestu so súčasným výkonom ochranného liečenia a po prepustení na slobodu zabezpečením terapie, prípadne umiestnením obžalovaného v niektorom zo sociálnych zariadení, viesť riadny život a vymaniť sa z prostredia, v ktorom bez vlastnej vôle žil od narodenia a ktoré pre neho nepredstavuje žiadnu motiváciu na zmenu spôsobu svojho života. To je nielen jeden z účelov trestu ale aj z účelov ochranných opatrení, ktoré súd pri ukladaní trestu reflektoval.

Aj z vyššie uvedených dôvodov súd považuje trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov za trest zodpovedajúci závažnosti konania, ktorého sa obžalovaný dopustil, osobe obžalovaného a následku, ktorý konaním spôsobil svojej sestre L. Q..

Súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to s poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný bol v zohľadnení na jeho odsúdenie v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 128/2015 v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávanych trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť.

Nakoľko poškodená si prostredníctvom svojho opatrovníka náhradu škody neuplatnila, súd o škode nerozhodoval.

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle násilím donútiť ženu k súložiu a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,
- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu ktorého sa dopustil v úmysle vykonať súlož so súrodencom, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.